

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

4. Concitatores factionum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

bus argutè Philosophus Cynicus, ex quo cum nonnemo aulicæ, liberæ-
que vitæ ac linguæ homo rogaret, *quæ bellua morderet maxime?* ille
responsionem retorfit in quærentem: *ex feris*, inquit, *obrectator*, *ex mi-*
tibus adulator, Laërt.

III. (c) Præterea refertur hæc fabula ad hominum ingratorum
mores representandos, qui omni beneficiorum memoriâ ex animis de-
letâ leviter impelli possunt, ut vel nutricios & eximios benefactores
suos convitijs, noxis atque maleficijs mordicus appetant, non dissimi-
les Actæonis canibus, qui in herum suum invaserunt. Impium sanè
genus hominum, qui pro bonis reddunt mala; cum legamus & leones
& dracones altoribus suis gratiam officij retulisse. Ciceronis dictum est:
Nihil est tam inhumanum, tam immane, tam ferum, quàm commit-
tere, ut beneficio, non dicam, indignus, sed victus esse videare. Jux-
ta Senecam ingratus est, qui beneficium accepisse se negat, quod accep-
pit: ingratus, qui dissimulat: ingratus, qui non reddit: ingratus, qui
oblitus est: ingratus & teterrimus, qui beneficijs maleficia rependit.
Huc convenit lemma: *Quos pavit, pavet.*

IV. (d) Illos quoque notat hoc Actæonis schema, qui in Repub-
lica sibi per factiones potentiam quærent, stipati seditiosorum civium,
latronum & gladiatorum manu, quos illi ceu globos prædatorios, ut
Actæon canes, longo post se trahunt agmine, quibus salutem & inco-
lunitatem suam propè solis credunt; quos tectò, familiâ, mensâ reci-
piunt, secretorum & consiliorum suorum participes, à quibus flante ad-
versæ fortunæ vento, tandem turpiter produntur, vel etiam jugulantur.
De his Alciatus emblem. 25.

Latronum, furumque manus tibi, Scava, per urbem

It comes, & diris cincta cohors gladijs.

Atque ita te mentis generosum, prodige, censes,

Quos tua complures allicit olla malos.

En novus Actæon, qui postquam cornua sumpsit,

In prædam canibus se dedit ipse suis.

V. (e) Curiositatem insuper, præsertim oculorum, Actæonis pœ-
na dedocet; qui quòd incautior aspexerit sine veste Dianam, mox ena-
tis cornibus in cervum, timidum & effeminatum animal abijt. Contingit
hoc ijs, qui lascivis oculis permittunt frenos. Quod de naphta,
sulphureo bitumine Plinius scribit, ei magnam esse cognationem ignium,
qui protinus in ipsam undequaque visam transiliant; hoc quoque de ar-
dentibus

(c) *Ingratus animus.* (d) *Concitatores factionum.* (e) *Curiosus oculorum.*